

F.t. beslutn. vedr. kommuneplanlægning

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

ad punkt 1.

Bestemmelsen tilsigter at udelukke brede og skønsprægede formuleringer i kommuneplanernes hovedstruktur og rammedelens afsnit. Dermed afskæres kommunalbestyrelser fra på et senere tidspunkt efter den endelige kommuneplanvedtagelse at udarbejde lokalplaner, som reelt efter deres indhold strider mod hovedstrukturafsnittets mere principielle arealanvendelsestilkendegivelser.

ad punkt 2.

På bybevaringsområdet uden for bygningsfredningslovens anvendelse er det nødvendigt, at indsigelser fra statslige myndigheder, herunder især fredningsstyrelsen, udnyttes til at sikre den størst mulige grad af beskyttelse over for bygningskomplekser og enkeltbygninger, hvis arkitektoniske og bygningskulturelle værdi gør disse bevaringsværdige. Statslige myndigheders indsigelser sikres gennem forslaget en højere grad af fasthed i og med, at afkald herpå besluttes af ministeren.

ad punkt 3.

Kommuneplanlovens § 48 omfatter kun retsspørgsmål. Spørgsmålet om overensstemmelse mellem kommuneplan og lokalplan er et kompetence-spørgsmål og derfor et retligt spørgsmål, der som udgangspunkt følgelig må kunne påklages.

Imidlertid foreskriver § 8 og § 25 i kommuneplanloven, at regionplanmyndigheden påser overensstemmelse mellem de forskellige plantyper, og at denne problemstilling i givet fald kan indbrin-

ges som vetosager efter § 26. § 48-klager kunne derfor umiddelbart synes overflødige.

På baggrund af den konkrete brug af kommuneplanlovens § 26 i »Søfrontsagen« og den forståelse, der hos de relevante myndigheder lægges til grund ved bestemmelsens anvendelse, fungerer denne fortolkning, der ikke har udtrykkelig hjemmel i lovens forarbejder, som en afskæring af en almindelig ankeadgang og dermed reelt som en næppe tilsigtet begrænsning i § 48's anvendelsesområde.

Hertil kommer, at sammenhængen med beslutningsforslagets punkt 1 (jfr. bemærkningerne herom) skaber sikkerhed for, at indsættelse af skønsprægede og elastiske formuleringer i kommuneplanlovens tekstafsnit ikke, hverken forudsætningsvis eller direkte, kan udelukke klage efter § 48 med den begrundelse, at klagemyndigheden ikke efter § 48's ordlyd kan tage stilling til skønsspørgsmål.

ad punkt 4.

Bestemmelsen indebærer, at de på Frederiksberg givne tilladelser til nedrivning af ejendomme Vodroffsvej 2 C, 4 C, 6 A og 12 samt Emiliegade 3, 5, 7 og 9 stilles i bero. De igangværende nedrivningsarbejder af visse sidebygninger m.v. gennemføres i det omfang, de ikke hindrer en gennemførelse af bevaringen af de nævnte ejendomes arkitektoniske og bygningskulturelle særpræg.

Derudover kan det næppe udelukkes, at andre kommuner for tiden befinder sig i en lignende situation. For så vidt dette konstateres, har forslaget naturligvis tilsvarende gyldighed for disse kommuner.